

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

P9_TA(2023)0016

Reakcja UE na protesty i egzekucje w Iranie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2023 r. w sprawie reakcji UE na protesty i egzekucje w Iranie (2023/2511(RSP))

(2023/C 214/11)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu, w szczególności rezolucję z 6 października 2022 r. w sprawie śmierci Mahsy Żiny Amini i represji wobec osób protestujących w obronie praw kobiet w Iranie ⁽¹⁾ oraz rezolucję z 17 lutego 2022 r. w sprawie kary śmierci w Iranie ⁽²⁾, a także wszystkie inne rezolucje w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie,
- uwzględniając rezolucję Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ z 16 listopada 2022 r. w sprawie praw człowieka w Iranie,
- uwzględniając oświadczenie Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka z dnia 10 stycznia 2023 r.,
- uwzględniając oświadczenie ekspertów ONZ z 11 listopada 2022 r. wzywające Iran do zaprzestania skazywania pokojowych demonstrantów na śmierć,
- uwzględniając specjalne posiedzenie Rady Praw Człowieka ONZ poświęcone Islamskiej Republice Iranu, które odbyło się 24 listopada 2022 r., oraz rezolucję przyjętą podczas tego posiedzenia,
- uwzględniając raporty specjalnego sprawozdawcy ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu z 22 września 2022 r., 18 czerwca 2022 r., 13 stycznia 2022 r. i 11 stycznia 2021 r.,
- uwzględniając oświadczenie ministrów spraw zagranicznych państw grupy G7 z 4 listopada 2022 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady UE do Spraw Zagranicznych z dnia 12 grudnia 2022 r.,
- uwzględniając sankcje wobec osób i podmiotów z Iranu przyjęte przez Radę UE 12 kwietnia 2021 r., 17 i 20 października 2022 r. oraz 14 listopada 2022 r., oraz decyzję wykonawczą Rady (WPZiB) 2022/2433 z 12 grudnia 2022 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając sankcje nałożone przez Islamską Republikę Iranu na europejskie i brytyjskie podmioty i osoby fizyczne,
- uwzględniając oświadczenia rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z 7 stycznia 2023 r. w sprawie niedawnych egzekucji Mohammada Mehdiego Karamiego i Sejjeda Mohammada Hosseiniego, z 8 grudnia 2022 r. w sprawie egzekucji Mohsena Szekariiego oraz z 15 stycznia 2023 r. w sprawie egzekucji Alirezy Akbariego,
- uwzględniając oświadczenie wydane 25 września 2022 r. w imieniu UE przez wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie Iranu oraz oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych z 19 września 2022 r. w sprawie śmierci Żiny Mahsy Amini,
- uwzględniając komunikat prasowy rzecznika ESDZ z 9 stycznia 2023 r. ogłaszający wezwanie ambasadora Islamskiej Republiki Iranu przy Unii Europejskiej,
- uwzględniając oświadczenia przewodniczącej swojej Delegacji do spraw Stosunków z Iranem z 22 września 2022 r., 9 listopada 2022 r. i 13 grudnia 2022 r.,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P9_TA(2022)0352.

⁽²⁾ Dz.U. C 342 z 6.9.2022, s. 286.

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady (WPZiB) 2022/2433 z dnia 12 grudnia 2022 r. zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie. Dz.U. L 318 I z 12.12.2022, s. 36.

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- uwzględniając wspólne oświadczenie Kanady i Stanów Zjednoczonych z 9 grudnia 2022 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) z 1966 r., który Iran ratyfikował w czerwcu 1975 r.,
 - uwzględniając globalny system sankcji UE za naruszenia praw człowieka,
 - uwzględniając wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB z 27 grudnia 2001 r. w sprawie zastosowania szczególnych środków w celu zwalczania terroryzmu ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2580/2001 z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu ⁽⁵⁾,
 - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/541 z dnia 15 marca 2017 r. w sprawie zwalczania terroryzmu i zastępującą decyzję ramową Rady 2002/475/WSiSW oraz zmieniającą decyzję Rady 2005/671/WSiSW ⁽⁶⁾,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci, w sprawie obrońców praw człowieka i w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że 13 września 2022 r. 22-letnia kurdyjska Iranka Żina Mahsa Amini została aresztowana w Teheranie przez irańską policję obyczajową pod zarzutem nieprzestrzegania obowiązku zakrywania głowy; mając na uwadze, że Żina Mahsa Amini była brutalnie torturowana i zmarła 16 września 2022 r. w areszcie policyjnym; mając na uwadze, że nie zakończono odpowiedniego dochodzenia;
- B. mając na uwadze, że po zabójstwie Żiny Mahsy Amini w całym kraju wybuchły protesty z udziałem setek tysięcy obywateli Iranu reprezentujących wszystkie grupy społeczne; mając na uwadze, że protesty rozpoczęły kobiety domagające się odpowiedzialności za śmierć Żiny Mahsy Amini i wzywające do położenia kresu przemocy i dyskryminacji wobec kobiet w Iranie; mając na uwadze, że podczas protestów wiele kobiet zdjęło hidżaby lub obcięło włosy w proteście przeciwko śmierci Żiny Mahsy Amini; mając na uwadze, że protesty kobiet zainspirowały mężczyzn do gestu solidarności i wywołały rewolucję w całym Iranie oraz ruch protestacyjny przeciwko reżimowi; mając na uwadze, że studenci protestują na wielu uniwersytetach w całym kraju, bojkotując swoje zajęcia i demonstrując przeciwko represjom; mając na uwadze, że Żina Mahsa Amini pochodziła z irańskiego regionu Kurdystanu, w którym protesty były powszechne i spotkały się z represyjną reakcją ze strony reżimu;
- C. mając na uwadze, że reakcja irańskich sił bezpieczeństwa i policji na protesty jest brutalna, masowa, nieproporcjonalna i pozbawiona zahamowań; mając na uwadze, że Najwyższy Przywódca Republiki Islamskiej Ali Chamenei i prezydent Ebrahim Ra'isi wielokrotnie wyrażali uznanie z powodu brutalnego tłumienia pokojowych demonstracji, jak i z powodu zabójstw demonstrantów przez paramilitarne bojówki Basij należące do Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej (IRGC), a także zachęcali do takich aktów;
- D. mając na uwadze, że według doniesień na dzień 16 stycznia 2023 r. irańskie siły bezpieczeństwa zabiły kilkuset pokojowych demonstrantów, w tym dziesiątki dzieci, oraz zatrzymały, aresztowały i uprowadziły ponad 20 tys. demonstrantów, w tym obrońców praw człowieka, studentów, prawników i działaczy społeczeństwa obywatelskiego, również obywateli i mieszkańców UE z Niemiec, Polski, Francji, Włoch, Holandii, Hiszpanii i Szwecji;
- E. mając na uwadze, że Iran nie uznaje podwójnego obywatelstwa, co ogranicza dostęp przedstawicieli zagranicznych ambasad do przetrzymywanych w tym kraju osób z podwójnym obywatelstwem; mając na uwadze, że były wiceminister obrony Iranu Alireza Akbari, posiadający podwójne obywatelstwo brytyjskie i irańskie, został uznany winnym szpiegostwa na rzecz Wielkiej Brytanii w Iranie, czemu zaprzeczał, oraz skazany na śmierć i stracony; mając na uwadze, że 24 kwietnia 2016 r. irańskie siły bezpieczeństwa aresztowały obywatela Szwecji i Iranu dr. Ahmadreżę Dżalalego, który specjalizuje się w ratownictwie medycznym i jest naukowcem na belgijskim Wolnym Uniwersytecie

⁽⁴⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 93.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 344 z 28.12.2001, s. 70.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 88 z 31.3.2017, s. 6.

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- w Brukseli (Vrije Universiteit Brussel) i włoskim Uniwersytecie Piemontu Wschodniego (Università del Piemonte Orientale); mając na uwadze, że w październiku 2017 r. skazano go na śmierć pod fałszywym zarzutem szpiegostwa, po rażąco nierzetelnym procesie, na podstawie zeznań wymuszonych torturami; mając na uwadze, że 17 czerwca 2018 r. irański Sąd Najwyższy podtrzymał wyrok; mając na uwadze, że francusko-irańska naukowczyni Fariba Adelkhah została aresztowana w czerwcu 2019 r. i skazana na pięć lat więzienia za „podważanie bezpieczeństwa narodowego”;
- F. mając na uwadze, że inni obywatele UE są arbitralnie przetrzymywani w Iranie, w tym obywatel Belgii Olivier Vandecasteele, którego skazano na 40 lat więzienia i kilkadziesiąt batów na podstawie szeregu sfabrykowanych zarzutów; mając na uwadze, że wyrok ten wydano po tym, jak belgijski sąd najwyższy zawiesił kontrowersyjny dwustronny traktat w sprawie wymiany więźniów, który umożliwiłby odesłanie do Islamskiej Republiki Iranu irańskiego dyplomaty Assadollaha Assadiego, skazanego za usiłowanie prowadzenia działalności terrorystycznej w Belgii, w zamian za uwolnienie Oliviera Vandecasteele; mając na uwadze, że w Iranie nadal przetrzymywanych jest siedmiu obywateli francuskich, w tym Cécile Kohler, nauczycielka i działaczka związkowa, oraz jej partner Jacques Paris, a także Benjamin Brière, którzy zostali aresztowani w maju 2020 r. i skazani na osiem lat i osiem miesięcy więzienia za „szpiegostwo”;
- G. mając na uwadze, że w Iranie wykonuje się największą na świecie liczbę egzekucji w przeliczeniu na liczbę mieszkańców; mając na uwadze, że reżim irański wydaje i wykonuje wyroki śmierci na pokojowych demonstrantach, w tym na nieletnich, w wyniku niesprawiedliwych i doraźnych postępowań sądowych naruszających najbardziej podstawowe i fundamentalne wymogi rzetelnego procesu sądowego; mając na uwadze, że Amnesty International znalazło dowody na to, że irański reżim nadal stosuje karę śmierci jako narzędzie represji w celu stłumienia protestów; mając na uwadze, że policja i siły bezpieczeństwa Republiki Islamskiej powszechnie stosują tortury, gwałty oraz okrutne, nieludzkie i poniżające traktowanie osób przetrzymywanych w irańskich więzieniach;
- H. mając na uwadze, że Amnesty International sporządziło listę około 25 osób, które są poważnie zagrożone egzekucją, na której znajduje się w szczególności Mohammad Qobadlu; mając na uwadze, że Amnesty International obawia się, że znacznie więcej osób może zostać skazanych na karę śmierci za udział w protestach; mając na uwadze, że według doniesień Biura Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka ponad 40 irańskich artystów oskarżono o zbrodnie zagrożone karą śmierci; mając na uwadze, że irańscy aktorzy, muzycy, sportowcy i inne znane osobistości publicznie poparli protesty przeciwko klerykalnej władzy;
- I. mając na uwadze, że sytuacja praw człowieka w Iranie nadal się pogarsza; mając na uwadze, że zabójstwo Żiny Mahsy Amini i innych osób, a także obecna fala egzekucji to świadectwo trwającego kryzysu praw człowieka w Iranie; mając na uwadze, że trwale pogorsząca się sytuacja wynika z systemowej bezkarności irańskiego reżimu i jego aparatu bezpieczeństwa, co umożliwia powszechne stosowanie tortur, a także egzekucje pozasądowe i inne bezprawne zabójstwa; mając na uwadze, że irański system wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w dużym stopniu opiera się na przymusowych zeznaniach uzyskanych za pomocą tortur oraz innych form przymusu i ograniczeń; mając na uwadze, że zniesienie kary śmierci na całym świecie jest jednym z głównych celów polityki UE w dziedzinie praw człowieka;
- J. mając na uwadze, że 6 listopada 2022 r. 227 posłów irańskiego parlamentu wezwało sędziów do zdecydowanego działania przeciwko osobom aresztowanym podczas protestów oraz do stosowania kary śmierci jako sankcji, co stanowi rażące naruszenie podziału władz;
- K. mając na uwadze, że irańska konstytucja przyznaje mniejszościom etnicznym równe prawa; mając na uwadze, że karę śmierci stosuje się niewspółmiernie często wobec osób LGBTIQ+ i należących do mniejszości etnicznych i religijnych, zwłaszcza Beludżów, Kurdów, Arabów, bahaitów i chrześcijan; mając na uwadze, że od początku fali zabójstw i represji aresztuje się coraz więcej obrońców praw człowieka; mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta, które stoją na czele protestów, w tym należące do mniejszości etnicznych i religijnych, są aresztowane i więzione za żądanie położenia kresu systemowym i systematycznie stosowanym dyskryminacyjnym przepisom, polityce i praktykom oraz że są one szczególnie narażone na zarzuty związane z karą śmierci i wyrokami śmierci;
- L. mając na uwadze, że grupa ekspertów ds. praw człowieka, w tym kilka osób upoważnionych w ramach specjalnych procedur ONZ, wydała oświadczenie potępiające zabójstwa i represje wobec demonstrantów ze strony sił bezpieczeństwa w Iranie; mając na uwadze, że eksperci wyrazili głębokie obawy w związku z „nadmierną i śmiercionośną siłą” stosowaną wobec demonstrantów podczas protestów, które nastąpiły po śmierci Amini, w tym przemocą seksualną wobec kobiet i dziewcząt, zastraszaniem i nękaniami demonstrantów oraz systematyczną

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- bezkarnością sprawców naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że 11 listopada 2022 r. eksperci ONZ zaapelowali do irańskiego reżimu, by zaprzestał stawiania w stan oskarżenia osób, którym grozi kara śmierci za udział lub domniemany udział w pokojowych demonstracjach;
- M. mając na uwadze, że eksperci ONZ wezwali Radę Praw Człowieka do pilnego podjęcia niezbędnych działań w celu zorganizowania specjalnego posiedzenia poświęconego sytuacji w Iranie oraz ustanowienia międzynarodowego mechanizmu dochodzeniowego, aby zapewnić rozliczalność w Iranie i położyć kres utrzymującej się bezkarności za poważne naruszenia praw człowieka; mając na uwadze, że 24 listopada 2022 r. Rada Praw Człowieka odbyła specjalne posiedzenie poświęcone sytuacji w Iranie; mając na uwadze, że na tym specjalnym posiedzeniu uzgodniono, iż niezależna międzynarodowa misja informacyjna powinna zbadać naruszenia praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu, zgromadzić i przeanalizować dowody oraz współpracować z zainteresowanymi stronami w celu ustalenia faktów towarzyszących tym zarzutom, aby postawić przed sądem wszystkich sprawców poważnych naruszeń praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu, w tym najwyższe władze;
- N. mając na uwadze, że 10 stycznia 2023 r. Biuro Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka zwróciło uwagę, że nadawanie zbrojnego charakteru postępowaniom karnym w celu karania osób korzystających ze swoich praw podstawowych jest równoznaczne z zabójstwami na zlecenie państwa;
- O. mając na uwadze, że 12 grudnia 2022 r. unijni ministrowie spraw zagranicznych przyjęli konkluzje Rady w sprawie Iranu; mając na uwadze, że w konkluzjach tych wzywa się władze Iranu do natychmiastowego zaprzestania godnej ubolewania praktyki skazywania demonstrantów na karę śmierci i wykonywania tej kary oraz do niezwłocznego unieważnienia ostatnich wyroków śmierci orzeczonych w związku z trwającymi protestami, a także do zapewnienia wszystkim zatrzymanym sprawiedliwości proceduralnej;
- P. mając na uwadze, że 9 stycznia 2023 r. w imieniu wysokiego przedstawiciela sekretarz generalny ESDZ wezwał ambasadora Islamskiej Republiki Iranu przy Unii Europejskiej, aby ponownie podkreślić, jaką odrazę UE żywi z powodu niedawnych egzekucji, których ofiarą padli Mohammad Mehdi Karami i Sejjed Mohammad Hosseini, aresztowani i skazani na karę śmierci w związku z protestami w Iranie; mając na uwadze, że Mohsen Szekari i Madżidreza Rahnavard zostali straceni za udział w protestach odpowiednio 8 i 12 grudnia 2022 r.;
- Q. mając na uwadze, że 9 grudnia 2022 r. Kanada i Stany Zjednoczone wydały wspólne oświadczenie, w którym potępiły brutalne akty przemocy Islamskiej Republiki Iranu w stosunku do pokojowych demonstrantów oraz trwające represje wobec narodu irańskiego, a także represje i akty przemocy wobec kobiet sponsorowane przez państwo; mając na uwadze, że oba kraje przyjęły ponadto sankcje wobec irańskich urzędników zamieszanych w naruszenia praw człowieka, w tym naruszenia, do jakich doszło podczas trwających brutalnych represji;
- R. mając na uwadze, że UE niedawno kilkakrotnie przyjmowała środki ograniczające związane z tymi rażącymi naruszeniami praw człowieka, w szczególności wobec wysokich rangą osób w IRGC, które to środki obejmowały m. in. zamrożenie aktywów, zakaz podróży do UE oraz zakaz udostępniania funduszy lub zasobów gospodarczych osobom i podmiotom umieszczonym w wykazie w odpowiedzi na to, jaką rolę osoby te pełniły w związku z brutalnymi represjami w Iranie i dostarczaniem przez Republikę Islamską uzbrojonych dronów wykorzystywanych w działalności terrorystycznej prowadzonej przez Federację Rosyjską przeciwko Ukrainie; mając na uwadze, że obecnie na liście osób objętych unijnymi środkami ograniczającymi w kontekście istniejących sankcji dotyczących praw człowieka w Iranie znajduje się ogółem 126 osób i 11 podmiotów; mając na uwadze, że wykaz sankcji UE obejmuje w szczególności takie osoby i podmioty jak irański minister spraw wewnętrznych Ahmad Vahidi, minister technologii informacyjno-komunikacyjnych Issa Zarepour, irańskie organy ścigania i prowincjonalni szefowie IRGC;
- S. mając na uwadze, że w odpowiedzi Ministerstwo Spraw Zagranicznych Islamskiej Republiki Iranu w ramach mechanizmu sankcji przyjęło środki odwetowe wymierzone w szczególności przeciwko posłance do Parlamentu Europejskiego i przewodniczącej Delegacji do spraw Stosunków z Państwami Półwyspu Arabskiego H. Neumann, a także innym posłom oraz byłym politykom z Niemiec i Francji; mając na uwadze, że w odpowiedzi na sankcje nałożone przez Iran na posłów do Parlamentu Europejskiego Parlament postanowił w listopadzie 2022 r., że jego delegacje i komisje nie będą już współpracować z władzami Iranu;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

- T. mając na uwadze, że Republika Islamska, w szczególności za pośrednictwem IRGC, prowadzi szeroko zakrojone, wyrafinowane i brutalne ponadnarodowe działania represyjne wymierzone w działaczy na wygnaniu i diasporę, dysydentów, niezależnych dziennikarzy i obrońców praw człowieka, w tym na terytorium UE, a także dopuszcza się gróźb i nękania wobec członków ich rodzin w Iranie; mając na uwadze, że Republika Islamska, zarówno bezpośrednio, jak i działając za pośrednictwem lokalnych pełnomocników, morduje dysydentów z diaspyry, porywa uchodźców w celu uprowadzenia ich do Iranu oraz planowała ataki bombowe w kilku krajach, w tym w państwach członkowskich UE;
- U. mając na uwadze, że reżim Republiki Islamskiej celowo zakłóca połączenia internetowe i mobilne oraz poważnie ogranicza działalność platform mediów społecznościowych, aby osłabić zdolność irańskiej ludności do organizowania protestów; mając na uwadze, że unijne sankcje obejmują też zakaz eksportu do Islamskiej Republiki Iranu sprzętu, który mógłby zostać użyty do wewnętrznych represji, oraz sprzętu do monitorowania połączeń telekomunikacyjnych;
- V. mając na uwadze, że w oświadczeniach z 8 grudnia 2022 r. i 7 stycznia 2023 r. wiceprzewodniczący Komisji / wysoki przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josep Borrell potępił egzekucję Mohammada Mehdiego Karamiego i Sejjeda Mohammada Hosseiniego; mając na uwadze, że w oświadczeniach tych wzywa się władze Iranu, aby natychmiast zaprzestały praktyki wydawania i wykonywania wyroków śmierci wobec protestujących; mając na uwadze, że w oświadczeniach tych UE wzywa ponadto władze Iranu do niezwłocznego unieważnienia niedawnych wyroków śmierci i do ścisłego przestrzegania podjętych zobowiązań międzynarodowych;
- W. mając na uwadze, że Islamska Republika Iranu oskarżyła ugrupowania kurdyjskie, w tym ugrupowania znajdujące się w Iraku, o podżeganie do protestów w irańskim Kurdystanie; mając na uwadze, że pod tym pretekstem Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej przeprowadził zbrojne ataki na region Kurdystanu w Iraku, zabijając dziesiątki osób, w tym cywilów; mając na uwadze, że szczególnie dotkliwie tłumiono protesty w północno-zachodnim i południowo-wschodnim Iranie, gdzie żyje wielu członków mniejszości kurdyjskiej i beludżyjskiej;
- X. mając na uwadze, że kluczową rolę w represjonowaniu wewnętrznych dysydentów i w zewnętrznych działaniach wojskowych odgrywa Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej, składający się z paramilitarnej milicji Basij, sił Quds, sił lądowych, sił lotniczych i marynarki wojennej; mając na uwadze, że według doniesień Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej, działając jako państwo w państwie, kontroluje dwie trzecie irańskiej gospodarki, w tym posiada udziały kapitałowe w takich sektorach jak infrastruktura, przemysł petrochemiczny, finanse, telekomunikacja, przemysł motoryzacyjny i morski, a także sprawuje kontrolę nad dużymi trustami patronażowymi (znanymi jako „bonyad”) i sieciami nielegalnego przemytu na dużą skalę;
- Y. mając na uwadze, że kobiety i dziewczęta w Iranie padają ofiarą brutalnych mordów, tzw. zabójstw honorowych; mając na uwadze, że ofiary zbrodni w imię „honoru”, często nie mogą dojść do sprawiedliwości;
- Z. mając na uwadze, że Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej prowadzi działalność terrorystyczną zarówno na szczeblu krajowym, jak i regionalnym, kieruje taką działalnością i przyczynia się do niej; mając na uwadze, że rosyjska agresja na Ukrainę doprowadziła do zacieśnienia stosunków Teheranu z Moskwą;
- AA. mając na uwadze, że agresywna polityka wewnętrzna reżimu mułły znajduje swoje odzwierciedlenie w polityce zagranicznej Islamskiej Republiki Iranu; mając na uwadze, że reżim ten przyczynia się do destabilizacji w całym regionie Bliskiego Wschodu i poza nim;
- AB. mając na uwadze, że Ebrahim Ra'isi, którego w czerwcu 2021 r. wybrano na prezydenta Iranu i który jest objęty sankcjami przez USA, wcześniej pełnił funkcję szefa irańskiego sądownictwa, mimo że posiada dobrze udokumentowaną historię poważnych naruszeń praw człowieka; mając na uwadze, że do zwycięstwa Ebrahima Ra'isiego doprowadziły instytucje Republiki Islamskiej w wyborach, które nie były w pełni wolne ani uczciwe; mając na uwadze, że Rada Strażników zezwoliła na kandydowanie w wyborach prezydenckich tylko siedmiu kandydatom (spośród 592); mając na uwadze, że nie było wśród nich kobiet, przedstawicieli grup mniejszościowych ani osób o poglądach przeciwnych reżimowi;
- AC. mając na uwadze, że wciąż jeszcze oficjalnie nie zawieszono negocjacji w sprawie odnowienia Wspólnego kompleksowego planu działania (JCPOA); mając na uwadze, że trwają rozmowy w sprawie gwarancji ochronnych zainicjowanych przez Międzynarodową Agencję Energii Atomowej po wykryciu śladów uranu w trzech niezadeklarowanych miejscach w Iranie;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

1. w najostrejszych słowach potępia wyroki śmierci wobec pokojowych demonstrantów w Iranie i ich egzekucje, w szczególności Mohsena Szekariego, Madżidrezy Rahnavarda, Mohammada Mehdiiego Karamiego i Sejjeda Mohammada Hosseiniego; domaga się, aby władze Iranu natychmiast i bezwarunkowo wstrzymały wszelkie plany wykonania egzekucji i zaprzęstały dążeń do uzyskania kolejnych wyroków śmierci; wzywa władze Islamskiej Republiki Iranu do wprowadzenia oficjalnego moratorium na egzekucje w celu całkowitego zniesienia kary śmierci; wzywa władze Iranu do uchylecia wszystkich wyroków skazujących i wyroków śmierci; ponownie podkreśla, że swój zdecydowany i zasadniczy sprzeciw wobec stosowania kary śmierci zawsze i we wszystkich okolicznościach;
2. wzywa władze Islamskiej Republiki Iranu do zapewnienia natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia wszystkich demonstrantów skazanych na śmierć, w tym następujących osób: Mohammed Boruqani, Mohammad Qobadlu, Hamid Qare Hassanlu, Mahan Sadrat Marani, Hossein Mohammadi, Manuczehr Mehman Navaz, Sahand Nurmohammad-Zadeh, Saman Sejdi, Reza Arja, Saleh Mirhaszemi Baltaqi, Sa'ïd Jaqubi Kordaflï, Dżavad Ruhi, Arszia Takdastan, Mehdi Mohammadifard, Saleh Mirhaszemi, Madżid Kazemi i Sa'ïd Jaqubi; zdecydowanie potępia fakt, że reżim irański wykorzystuje postępowania karne i karę śmierci jako broń w celu wyeliminowania sprzeciwu i ukarania osób za korzystanie z przysługujących im podstawowych praw; wzywa Islamską Republikę Iranu do rewizji kodeksu praw i usunięcia z niego takich przestępstw jak moharebeh („prowadzenie wojny przeciwko Bogu”) i mofsed-e-filarz („szerzenie zepsucia na Ziemi”);
3. wyraża solidarność z irańską młodzieżą, kobietami i mężczyznami, w tym mniejszościami, prowadzącymi protesty i uczestniczącymi w nich; popiera pokojowe ruchy protestacyjne w całym kraju, sprzeciwiające się systemowemu i rosnącemu uciskowi oraz poważnym i masowym naruszeniom praw człowieka i podstawowych wolności; zdecydowanie popiera aspiracje narodu irańskiego do życia w wolnym, stabilnym, pluralistycznym i demokratycznym kraju; potępia systematyczną dyskryminację kobiet przez reżim irański poprzez ustawy i przepisy, które poważnie ograniczają ich swobody, życie i źródła utrzymania;
4. składa wyrazy współczucia rodzinom wszystkich osób, które zabito lub które torturowano, uprowadzono bądź bezprawnie uwięziono w następstwie niedawnych i wcześniejszych protestów w Iranie;
5. raz jeszcze zdecydowanie potępia powszechne, brutalne, umyślne i nieproporcjonalne użycie siły przez irańskie siły bezpieczeństwa wobec pokojowych demonstrantów; wzywa władze Iranu do zaprzęstania represji wobec własnych obywateli; przypomina, że należy zapewnić prawo do pokojowych zgromadzeń;
6. domaga się, aby społeczność międzynarodowa oraz UE i jej państwa członkowskie we wszelkich kontaktach z władzami Islamskiej Republiki Iranu żądały zaprzęstania egzekucji demonstrantów i brutalnego tłumienia protestów oraz bezwarunkowego uwolnienia wszystkich aresztowanych za korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń; wzywa ESDZ i państwa członkowskie, aby nadal pociągały reżim irański do odpowiedzialności za zabijanie własnych obywateli i poważne naruszenia praw człowieka;
7. wzywa irański reżim, aby umożliwił właściwemu niezależnemu organowi przeprowadzenie – we współpracy z organizacjami międzynarodowymi – międzynarodowego, bezstronnego i skutecznego dochodzenia w sprawie naruszeń praw człowieka przez reżim, w tym zabójstwa Żiny Mahsy Amini, zabójstw setek demonstrantów oraz tortur i złego traktowania arbitralnie przetrzymywanych osób; domaga się, by władze Iranu umożliwiły przeprowadzenie szybkich, opartych na dowodach, bezstronnych i skutecznych dochodzeń w sprawie wszystkich zabójstw demonstrantów oraz by postawiły winnych przed sądem; podkreśla, że UE powinna kontynuować reakcję na śmierć Żiny Mahsy Amini i na metody stosowane przez irańskie siły bezpieczeństwa wobec demonstrujących w proteście po jej zabójstwie;
8. wzywa do natychmiastowego uwolnienia wszystkich osób zatrzymanych za udział w pokojowych demonstracjach oraz wszystkich więźniów politycznych; wzywa do nałożenia ukierunkowanych środków ograniczających na mocy rozporządzenia (UE) nr 359/2011 na wszystkich sędziów wydających wyroki na demonstrantów; ponadto żąda od władz Iranu, aby natychmiast i bezwarunkowo wycofały wszystkie zarzuty wobec każdego, kogo uwięziono wyłącznie za to, że w sposób pokojowy korzystał z prawa do wolności słowa, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń w związku z protestami; wzywa władze Iranu, aby wywiązały się ze swoich zobowiązań międzynarodowych, w tym tych wynikających z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych;
9. z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z 12 grudnia 2022 r. oraz przyjęcie niedawnych środków ograniczających w odniesieniu do osób zaangażowanych w przemoc wobec demonstrantów i w odniesieniu do wszystkich osób związanych z policją obyczajową, które uznano za współsprawców śmierci Żiny Mahsy Amini lub za osoby współodpowiedzialne za tę śmierć; niemniej uważa, że rażące lekceważenie przez irański reżim godności ludzkiej i demokratycznych aspiracji jego obywateli, a także poparcie dla Federacji Rosyjskiej wymaga dalszej zmiany stanowiska UE wobec Iranu;

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

10. wzywa wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela i Radę do rozszerzenia listy osób i podmiotów objętych sankcjami UE na wszystkie osoby i podmioty odpowiedzialne za naruszenia praw człowieka i członków ich rodzin, w tym na najwyższego przywódcę Alego Chameneiego, prezydenta Ebrahima Ra'isiego i prokuratora generalnego Mohammada Dżafara Montazeriego, a także wszystkie fundacje („bonyad”) powiązane z Korpusem Strażników Rewolucji Islamskiej, w szczególności Bonyad Mostazafan i Bonyad Shahid va omur-e Janbazan; wzywa również wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, Radę i państwa członkowskie do rozważenia sankcji wobec 227 posłów do irańskiego parlamentu, którzy zachęcali do stosowania wyroków śmierci; z zadowoleniem przyjmuje trwające w Wielkiej Brytanii przygotowania do umieszczenia Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej w brytyjskim wykazie organizacji terrorystycznych; z całą mocą potępia sankcje nałożone przez władze Iranu na byłych polityków niemieckich i francuskich, a także na posłów do Parlamentu Europejskiego; przypomina, że dopóki władze nie zdejmą sankcji z parlamentarzystów europejskich, nie należy wznawiać dialogu międzyparlamentarnego;

11. wzywa Radę i państwa członkowskie do dodania Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej i jego sił pomocniczych, w tym paramilitarnej milicji Basij i sił Quds, do unijnego wykazu organizacji terrorystycznych oraz do zakazania wszelkiej działalności gospodarczej i finansowej z udziałem przedsiębiorstw i podmiotów, które są związane z IRGC lub z osobami powiązanymi z IRGC, stanowią w całości lub częściowo ich własność lub są dla nich przykrywką, bez względu na kraj ich działania, przy jednoczesnym unikaniu wszelkich negatywnych konsekwencji dla ludności Iranu i dla unijnej pomocy humanitarnej i rozwojowej; wzywa UE i jej państwa członkowskie, by we współpracy z partnerami o podobnych poglądach nakłaniały każde państwo, w którym IRGC prowadzi operacje wojskowe, gospodarcze lub informacyjne, do zerwania i zdelegalizowania związków z IRGC; zdecydowanie potępia niesprowokowany atak IRGC w prowincji Irbil w irackim Kurdystanie oraz podkreśla, że takie masowe ataki zagrażają niewinnej ludności cywilnej i stabilności w regionie;

12. ponownie wyraża głębokie ubolewanie z powodu błyskawicznie pogarszającej się sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie, za którą wyłączną odpowiedzialność ponosi Islamska Republika Iranu, jej najwyżsi przywódcy i siły bezpieczeństwa, w tym Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej; domaga się, aby władze Iranu szanowały mniejszości etniczne i religijne oraz podstawowe prawa i wolności osób LGBTIQ+; wzywa władze Iranu do wyeliminowania wszelkich form dyskryminacji;

13. z zadowoleniem przyjmuje powołanie niezależnej międzynarodowej misji informacyjnej w Islamskiej Republice Iranu, ustanowionej przez Radę Praw Człowieka ONZ w rezolucji nr S35/1 z 24 listopada 2022 r. w celu zbadania przypadków łamania praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu oraz w celu gromadzenia i analizowania odnośnych dowodów, i wzywa do jej szybkiego uruchomienia; wzywa władze Islamskiej Republiki Iranu, aby zagwarantowały pełną i niezakłóconą możliwość realizacji mandatu tej misji informacyjnej oraz aby nie przesładowały i nie zastraszały osób, które współpracują z misją informacyjną, ani członków ich rodzin; wzywa UE i jej państwa członkowskie do pełnego wsparcia przygotowań do misji informacyjnej i jej realizacji; wzywa Radę Praw Człowieka ONZ, aby w przypadku braku współpracy ze strony Islamskiej Republiki Iranu natychmiast przekazała sprawę Iranu Radzie Bezpieczeństwa ONZ;

14. zwraca się do władz Iranu o zezwolenie na wizyty wszystkich specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ, a zwłaszcza o zadbanie o to, by do Iranu mógł wjechać specjalny sprawozdawca ONZ ds. sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu;

15. domaga się, aby irański reżim uwolnił wszystkich obrońców praw człowieka; wzywa reżim irański, aby zaprzestął ataków na obrońców praw człowieka w Iranie i zagwarantował im w każdych okolicznościach możliwość prowadzenia zgodnej z prawem działalności na rzecz praw człowieka bez obawy przed represjami i bez jakichkolwiek ograniczeń, w tym szykan sądowych;

16. potępia aresztowanie dziesiątków dziennikarzy i wzywa władze Iranu do ich natychmiastowego uwolnienia; jest głęboko zaniepokojony aresztowaniem ponad 80 pracowników mediów, w tym Niloofar Hamedi – dziennikarki, która jako pierwsza poinformowała o aresztowaniu i hospitalizacji Żiny Mahsy Amini – i wzywa władze Iranu do ich niezwłocznego uwolnienia; wzywa Islamską Republikę Iranu do poszanowania wolności słowa i przekonań wszystkich mieszkańców Iranu; jest zaniepokojony kryminalizowaniem pracowników służby zdrowia i przemocą wobec nich ze strony sił bezpieczeństwa, a także wzywa Iran, aby zapewnił cywilnemu personelowi medycznemu wszelkie dostępne wsparcie, tak by mógł on udzielać bezstronnej pomocy medycznej;

17. w najostrzejszych słowach potępia systematyczne stosowanie tortur w irańskich więzieniach, w tym stosowanie przemocy seksualnej jako narzędzia, i wzywa do natychmiastowego zaprzestania wszelkiego rodzaju tortur i złego traktowania więźniów; zdecydowanie potępia politykę Islamskiej Republiki Iranu polegającą na wymuszaniu zeznań torturami, zastraszaniem, groźbami pod adresem członków rodziny lub innymi formami przymusu oraz wykorzystywanie tych zeznań do skazywania i karania demonstrantów; potępia także praktykę odmawiania więźniom rozmów telefonicznych i wizyt rodzin; wyraża poważne zaniepokojenie brakiem dostępu osób zatrzymanych do przedstawicielstwa

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

prawnego podczas przesłuchań; wzywa reżim Iranu do traktowania więźniów z szacunkiem należnym ich przyrodzonej godności i wartości jako istot ludzkich; ponawia apel do Iranu, aby niezwłocznie ratyfikował Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, nieludzkiego lub poniżającego traktowania albo karania oraz aby działał w pełnej zgodności z zawartymi w niej postanowieniami;

18. wzywa władze Iranu do natychmiastowego uwolnienia wszystkich aresztowanych obywateli UE i wycofania wszystkich zarzutów wobec nich; zdecydowanie potępia wyrok skazujący – na podstawie sfabrykowanych zarzutów – Oliviera Vandecasteele, obywatela Belgii, pracownika jednej z organizacji pozarządowych, na 40 lat więzienia, 74 batów oraz grzywnę w wysokości 1 mln EUR, za szpiegostwo, potępia również ciągle przetrzymywanie w więzieniu obywatela Szwecji Ahmadrezy Dżalalego i wyrok skazujący go na karę śmierci, a także cyniczne wykorzystywanie przez Islamską Republikę Iranu zakładników do celów dyplomatycznych, aby wymusić uwolnienie skazanego terrorysty Asadollaha Asadiego; wzywa do natychmiastowego i bezwarunkowego uwolnienia i bezpiecznej repatriacji Ahmadrezy Dżalalego i Oliviera Vandecasteele oraz siedmiorga obywateli Francji nadal przetrzymywanych w Iranie, w tym Cécile Kohler; w najostrejszych słowach potępia stracenie w Iranie obywatela Iranu i Wielkiej Brytanii Alirezy Akbariego; wyraża ponadto zaniepokojenie z powodu publicznych gróźb ze strony irańskiego Ministerstwa Wywiadu i Bezpieczeństwa skierowanych przeciwko ambasadom europejskim;

19. wzywa państwa członkowskie i organizacje pozarządowe do przechowywania, zabezpieczania i udostępniania wszelkich dostępnych dowodów, które mogą mieć znaczenie dla prowadzonych dochodzeń, a także do współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym i wspierania jego prac; wzywa władze Iranu, aby podjęły kroki w celu ratyfikowania Rzymskiego Statutu Międzynarodowego Trybunału Karnego; podkreśla, że ciągle i poważne naruszenia praw człowieka, których irański reżim dopuszcza się wobec własnych obywateli, zagrażają negocjacom w sprawie JCPOA;

20. zdecydowanie potępia stosowaną przez Islamską Republikę Iranu praktykę wyłączenia internetu i sieci komórkowych w związku z protestami w tym kraju, co utrudnia komunikację i swobodny przepływ informacji dla obywateli Iranu; podkreśla, że takie działania stanowią wyraźne naruszenie prawa międzynarodowego; z zadowoleniem przyjmuje różne unijne środki ograniczające przyjęte w ramach mechanizmu sankcji w odpowiedzi na represje, w szczególności środki wymierzone w osoby i podmioty działające w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz osoby i podmioty odpowiedzialne za dezinformację; ponadto z zadowoleniem przyjmuje dodanie irańskiego ministra technologii informacyjno-komunikacyjnych do listy osób objętych sankcjami UE; wzywa Komisję, aby rozważyła, przy przestrzeganiu zasady konieczności, możliwość zezwolenia dostawcom usług komunikacyjnych na oferowanie bezpiecznych narzędzi obywatelom i mieszkańcom Iranu;

21. wzywa państwa członkowskie, aby zobowiązały się do umożliwienia Irańczykom swobodnego dostępu do internetu pomimo masowej cenzury internetu ze strony reżimu; sugeruje, że niezbędne zasoby techniczne i finansowe można by zapewnić za pośrednictwem funduszu UE;

22. wzywa wszystkie państwa członkowskie do sprawowania jurysdykcji uniwersalnej wobec wszystkich irańskich urzędników, co do których istnieje uzasadnione podejrzenie o odpowiedzialność karną za przestępstwa na mocy prawa międzynarodowego i inne poważne naruszenia praw człowieka; wzywa państwa członkowskie, których ustawodawstwo krajowe nie przewiduje jeszcze wprowadzenia w życie zasady jurysdykcji uniwersalnej, do niezwłocznego wprowadzenia takich przepisów;

23. wzywa do rozszerzenia środków ograniczających w związku z faktem, że Islamska Republika Iranu nadal dostarcza Federacji Rosyjskiej bezzałogowe statki powietrzne i planuje dostarczyć temu krajowi pociski ziemia-ziemia do wykorzystania przeciwko Ukrainie; podkreśla, że Islamska Republika Iranu przyczynia się do zbrodni wojennych w Ukrainie, gdyż broń ta jest wykorzystywana do ataków na ludność i infrastrukturę cywilną;

24. wzywa Komisję i Radę do usunięcia wszystkich luk (w tym finansowych) w egzekwowaniu istniejących sankcji, do zapewnienia ich ścisłego wdrożenia oraz do ścisłej koordynacji i współpracy z partnerami międzynarodowymi w celu skutecznego zastosowania środków ograniczających;

25. wyraża głębokie zaniepokojenie transgranicznymi represjami strukturalnymi dokonywanymi przez władze Islamskiej Republiki Iranu, obejmującymi szpiegostwo, zabójstwa, próby zamachów bombowych, cyberataki, kampanie dezinformacyjne i inne działania kontrolne, w szczególności ze strony ambasad i Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej, wobec irańskiej diaspory mieszkającej w UE, co ogranicza wolność słowa i wypowiedzi obywateli i mieszkańców UE, zagraża ich bezpieczeństwu i stanowi wrogą ingerencję; wzywa UE i państwa członkowskie do rozszerzenia środków

Czwartek, 19 stycznia 2023 r.

ochrony diaspory irańskiej przed transgranicznymi represjami ze strony Islamskiej Republiki Iranu; wzywa ESDZ i państwa członkowskie do znalezienia sposobów zapewnienia wsparcia technicznego i wsparcia w zakresie zdolności osobom pomagającym irańskiemu społeczeństwu obywatelskiemu, przy jednoczesnym dopilnowaniu, aby strona irańska wzięła odpowiedzialność za te działania;

26. potępia niedawne ataki irańskich urzędników na gazetę Charlie Hebdo i z zadowoleniem przyjmuje wszczęcie dochodzenia w sprawie cyberataku na tę gazetę po publikacji satyrycznych rysunków;

27. wzywa UE, w tym wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela, do dalszego podnoszenia kwestii praw człowieka w rozmowach z władzami irańskimi na forach dwustronnych i wielostronnych oraz do wykorzystania w tym celu wszystkich planowanych spotkań z władzami irańskimi, w szczególności w kontekście dialogu politycznego UE–Iran na wysokim szczeblu; potwierdza, że poszanowanie praw człowieka jest zasadniczym elementem rozwoju stosunków między UE a Iranem;

28. ponownie wzywa wszystkie państwa członkowskie, by wydawały oświadczenia publiczne wspólnie i podejmowały inicjatywy dyplomatyczne polegające na monitorowaniu nieuczciwych procesów sądowych i odwiedzaniu więźniów, gdzie przetrzymywani są unijni zakładnicy w Iranie, obrońcy praw człowieka i inni więźniowie sumienia; zachęca do ściślejszej koordynacji między ambasadami państw członkowskich UE akredytowanymi w Teheranie; wzywa wszystkie państwa członkowskie posiadające przedstawicielstwa dyplomatyczne w Teheranie, aby wykorzystwały mechanizmy przewidziane w wytycznych UE w sprawie obrońców praw człowieka do wspierania i udzielania pomocy osobom skazanym na śmierć oraz osobom bezprawnie skazanym i aresztowanym; wzywa państwa członkowskie do zadbania o to, by więźniowie mogli przyjmować odwiedzających, oraz do uważnego monitorowania warunków ich przetrzymywania;

29. wzywa władze Iranu, aby umożliwiły niezależnym obserwatorom z ambasad państw członkowskich w Iranie dostęp do wszystkich procesów związanych z protestami; zwraca się do państw członkowskich o monitorowanie wszystkich procesów związanych z protestami, zwłaszcza procesów dotyczących kary śmierci, oraz o publiczne ujawnianie wszelkich nieprawidłowości z nimi związanych;

30. wzywa Komisję, ESDZ i państwa członkowskie, by we współpracy z partnerami o podobnych poglądach rozszerzyły i zwiększyły konkretne wsparcie dla demokratycznych aspiracji ludności Iranu, w szczególności przez zwiększenie wsparcia dla niezależnych organizacji praw człowieka i organizacji społeczeństwa obywatelskiego, a także niezależnych platform medialnych, jak również przez wspieranie wysiłków partnerów o podobnych poglądach na rzecz utrzymania łączności internetowej w Iranie; zachęca demokratyczną opozycję w Iranie do dążenia do większej jedności tam, gdzie jest to możliwe, w oparciu o wspólne wartości i przy zaangażowaniu Irańczyków przebywających na uchodźstwie i irańskiej diaspory, aby ułatwić dalsze wsparcie ze strony społeczności międzynarodowej; wzywa UE i jej państwa członkowskie, aby zintensyfikowały komunikację strategiczną skierowaną do narodu irańskiego, w szczególności poprzez rozszerzenie mandatu grupy zadaniowej ESDZ StratCom ds. Południa na Islamską Republikę Iranu oraz znaczne zwiększenie jej finansowania i widoczności;

31. wzywa UE i jej państwa członkowskie do ułatwienia wydawania wiz każdej osobie, która ma uzasadnioną obawę przed prześladowaniem za pokojowe korzystanie z prawa do wolności wypowiedzi, zrzeszania się i pokojowych zgromadzeń w związku z demonstracjami w Iranie; wzywa ESDZ do nawiązania kontaktu z bezpośrednimi sąsiadami Iranu w celu zapewnienia, by przejścia graniczne pozostały otwarte dla działaczy uciekających z Iranu, oraz dopilnowania, aby osoby te mogły bezpiecznie ubiegać się o azyl w Europie z tych krajów;

32. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji / wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządów i parlamentom państw członkowskich, Islamskiemu Zgromadzeniu Konsultacyjnemu, reżimowi Islamskiej Republiki Iranu oraz urzędowi Najwyższego Przywódcy Islamskiej Republiki Iranu.
